

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4SŽk/17/2018
Identifikačné číslo spisu: 2017200323
Dátum vydania rozhodnutia: 05.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2017200323.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Jozef Čmehýl D-O-S Doprava-Obchod-Služby, s miestom podnikania Hlavná 628, Špačince, IČO: 17 547 521, právne zastúpený: PhDr. JUDr. Jaroslava Balážiová, advokátka, so sídlom Dolné Bašty 2, Trnava, proti žalovanému: Inšpektorát práce Trnava, so sídlom Jána Bottu č. 4, Trnava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného - Protokolu č. ITA-4-19-2.6/P-J1-17 zo dňa 4. apríla 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/70/2017-23 zo dňa 21. februára 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/70/2017-23 zo dňa 21. februára 2018 z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a.

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Trnave podľa § 98 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného - Protokolu č. ITA-4-19-2.6/P-J1-17 zo dňa 4. apríla 2017 (ďalej len „Protokol“) o vyšetrení príčin vzniku pracovného úrazu podľa § 7 ods. 3 písm. b/ v nadväznosti na § 13 ods. 3 a § 14 ods. 1 a 2 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o inšpekcii práce“).

2. Krajský súd v Trnave v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že v prejednávanej veci mal za preukázané, že Protokol Inšpektorátu práce Trnava č. ITA-4-19-2.6/P-J1-17 zo dňa 04.04.2017, ktorý žalobca žiadal preskúmať, bol žalobcovi doručený tak, že žalobca prevzal predmetný protokol osobne dňa 04.04.2017, čo potvrdil vlastnoručným podpisom. Dňom doručenia predmetného protokolu bol

preto deň 04.04.2017. Podľa názoru Krajského súdu v Trnave, zákonná dvojmesačná lehota na podanie správnej žaloby vyplývajúca z ustanovenia § 181 ods. 1 SSP uplynula dňa 05.06.2017 (keďže posledný deň lehoty 04.06.2017 pripadol na deň pracovného pokoja). Keďže správna žaloba na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného bola osobne podaná na krajskom súde až dňa 09.10.2017, Krajský súd v Trnave konštatoval, že k jej podaniu došlo po uplynutí zákonnej lehoty, ktorej zmeškanie nie je možné odpustiť. Nedodržanie stanovenej lehoty na podanie správnej žaloby v ustanovení § 181 SSP predstavuje neodstrániteľný nedostatok (podmienku) konania, ktorý má za následok, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí žalobu odmietnuť.

2.

3. Včas podanou kasačnou sťažnosťou sa žalobca domáhal, aby kasačný súd zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/70/2017 - 23 zo dňa 21.02.2018 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, eventuálne, aby zrušil Protokol Inšpektorátu práce Trnava č. ITA-4-19-2.6/P-J1-17 zo dňa 04.04. 2017 v znení Oznámenia o začatí konania o uložení pokuty zo dňa 13.09.2017 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, a to z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/ SSP. Žalobca zároveň žiadala, aby mu kasačný súd priznal náhradu trov konania a trov kasačného konania.

4. Žalobca v kasačnej sťažnosti namietal, že Krajský súd v Trnave sa nevysporiadal so žalobnými námietkami žalobcu, žalobu odmietol a v odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobca nedodrжал stanovenú lehodu na podanie správnej žaloby, čo podľa ustanovení § 181 SSP predstavuje neodstrániteľný nedostatok (podmienku) konania, ktorý má za následok, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí žalobu odmietnuť.

5. Žalobca poukázal na znenie ustanovenia § 99 ods. 2 SSP, z ktorého vyplýva, že ak žalobca podal žalobu preto, že sa riadil nesprávnym poučením orgánu verejnej správy o tom, že voči jeho rozhodnutiu alebo opatreniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok, správny súd v uznesení o odmietnutí žaloby podľa odseku 1 písm. g/ súčasne rozhodne o postúpení veci prvostupňovému orgánu verejnej správy.

6. Žalobca zdôraznil, že žaloba bola na Krajský súd v Trnave podaná na základe skutočnosti, že žalobca opakovane odmietal už v samotnom konaní svoju vinu v súvislosti so zisteniami uvedenými v Protokole č. ITA-4-19-2.6/P-J1-17 a pri podpise prejednávania predmetného protokolu dňa 04.04.2017 nebol C., inšpektorom práce Inšpektorátu práce Trnava, poučený o prípustnosti alebo neprípustnosti riadneho opravného prostriedku, čo nie je uvedené ani v samotnom protokole. Žalobca zároveň tvrdil, že inšpektor práce C., ako orgán verejnej správy, žalobcovi pri podpisovaní Protokolu č. ITA-4-19-2.6/P-J1-17 dňa 04.04.2017 uviedol, že originál protokolu bude žalobcovi doručený písomne v riadnej forme.

7. Opierajúc sa o vyššie uvedené, žalobca namietal, že žalovaný mu originál Protokolu č. ITA-4-19-2.6/P-J1-17 nezaslal, čo žalobca nevedel zákonnými prostriedkami ovplyvniť a ani namietat', keďže nemohol mať vedomosť o interných lehotách Inšpektorátu práce Trnava, a teda tým nemohol zákonne postupovať pri podávaní akýchkoľvek opravných prostriedkov, vrátane žaloby na správny súd. Žalobca, rovnako aj jeho právny zástupca mali za to, že žalobcovi originál Protokolu č. ITA-4-19-2.6/P-J1-17 nebol zákonne doručený, a teda neplynula ani zákonná lehota na podanie správnej žaloby.

8. Žalovaný podľa názoru žalobcu svojim postupom v konaní, predovšetkým tým, že už pri podaní námietok zo strany žalobcu dňa 22.9.2017 akceptoval bez výhrady návrh žalobcu na preskúmanie zákonnosti Protokolu č. ITA-4-19-2.6/P-J1-17 na Krajskom súde v Trnave, pričom ani raz žalobcu neupozornil na možnú uplynutú lehodu na podanie takejto žaloby, naopak Rozhodnutím o prerušení správneho konania z dôvodu podanej žaloby, v zmysle „lége artis“ jednoznačne prejudikoval neplatnosť jednotlivých ustanovení Protokolu č. ITA-4-19-2.6/P-J1-17 a tým aj neplatnosť a právnu neúčinnosť protokolu ako takého.

3.

9. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Trnave

dňa 14.06.2018, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že sa riadil nesprávnym poučením orgánu verejnej správy, že voči jeho rozhodnutiu alebo opatreniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok. Žalovaný zdôraznil, že protokol z výkonu inšpekcie práce žiadne takéto poučenie neuvádza, nakoľko sa nejedná o správne konanie, ale o výstupový materiál z výkonu kontroly podľa osobitných predpisov.

10. Protokol bol podľa názoru žalovaného v plnom rozsahu spracovaný v súlade s § 14 zákona o inšpekcii práce, ktorý presne stanovuje obsah protokolu. V obsahu protokolu nie je uvedená časť obsahujúca prípustnosť alebo neprípustnosť opravného prostriedku, preto takáto klauzula nie je ani v predmetnom Protokole.

11. Žalovaný vyjadril taktiež nesúhlas s tvrdením žalobcu, že mu pri podpisovaní Protokolu bolo uvedené, že originál Protokolu mu bude doručený v riadnej forme, nakoľko Protokol obsahoval všetky zákonom stanovené náležitosti, čo bolo preukázané samotným Protokolom, ktorý je opatrený odtlačkom pečiatky so štátnym znakom. Predmetný Protokol bol prevzatý dňa 04.04.2017 osobne žalobcom, čo je preukázané jeho vlastnoručným podpisom na každom výťažku uvedeného Protokolu. Skutočnosť, že Protokol obsahoval všetky zákonom stanovené náležitosti preukazuje podľa žalovaného aj to, že krajskému súdu ho v takejto podobe predložil samotný žalobca.

12. Žalobca bol s obsahom Protokolu v plnom znení oboznámený dňa 04.04.2017, kedy mal možnosť sa k jeho obsahu vyjadriť, pričom túto možnosť neodmietol a nepožiadaval o lehotu na vyjadrenie, ale práve naopak, k Protokolu sa vyjadril ihneď, pričom jeho vyjadrenie bolo zaznamenané priamo do Protokolu.

13. Žalovaný zároveň poukázal na skutočnosť, že žalobca pri prerokovaní Protokolu nespochybnil zistené skutočnosti uvedené v predmetnom protokole a ani dodatočne nepredložil žiadne dôkazné prostriedky, ktorými by skutočnosti obsiahnuté v Protokole spochybnil.

14. Žalovaný nesúhlasil taktiež s tvrdením žalobcu, že žalovaný tým, že akceptoval bez výhrad návrh žalobcu na preskúmanie Protokolu, vyjadril súhlas s dôvodmi na podanie žaloby a žalobcovým tvrdením, že Protokol je neplatný. V tejto súvislosti žalovaný konštatoval, že podanie návrhu na preskúmanie zákonnosti je právom žalobcu, pričom žalovaný nemal žiadnu zákonnú povinnosť upozorniť žalobcu na možné uplynutie lehoty na podanie takejto žaloby. Žalovaný zdôraznil, že rozhodnutie o prerušení správneho konania z dôvodu podanej žaloby nemožno v žiadnom prípade považovať za prejav akceptácie tvrdenia žalobcu, že predmetný Protokol je neplatný a právne neúčinný. Žalovaný pristúpil k prerušeniu konania z dôvodu, že rozhodnutie vo veci vychádza z predmetného Protokolu a správny orgán môže preto rozhodnúť až po rozhodnutí o platnosti, resp. neplatnosti Protokolu príslušným súdom. Uvedené závery možno vzťahovať taktiež na požiadavku žalovaného o predloženie oznámenia o začatí konania o preskúmanie zákonnosti Protokolu na Krajskom súde v Trnave, ktorá predstavovala iba zákonný predpoklad na prerušení správneho konania a nie prejav akceptácie dôvodov žaloby zo strany žalovaného.

15. V závere svojho vyjadrenia žalovaný konštatoval, že Protokol, ktorý bol prerokovaný so žalobcom, považuje za zákonný, originálny a platný v prerokovanom znení.

4.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 SSP preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP).

17. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu

verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

18. Podľa § 454 SSP, na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

19. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané, že žalovaný zrealizoval u žalobcu v súlade s ustanovením § 7 ods. 3 písm. b/ zákona o inšpekcii práce vyšetrenie príčin vzniku pracovného úrazu s následkom smrti.

20. Na základe zistených skutočností vypracoval žalovaný Protokol o vyšetrení príčin vzniku pracovného úrazu č. ITA-4-19-2.6/P-J1-17 zo dňa 04.04.2017, ktorý bol so žalobcom prerokovaný dňa 04.04.2017.

21. Dňa 19.09.2017 bolo žalobcovi doručené Oznámenie o začatí konania o uložení pokuty zo dňa 13.09.2017, za porušenie § 6 ods. 1 písm. i/ zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o BOZP“), a to z dôvodu, že žalobca neurčil svojmu zamestnancovi - E. E. bezpečný pracovný postup po výmene pneumatiky, ktorú vykonal dňa 10.03.2015, v dôsledku čoho vodič Radoslav Remža dňa 11.03.2015 havaroval a utrpel smrteľný pracovný úraz.

22. Žalobca svojim podaním zo dňa 22.09.2017, označeným ako „Podanie námietok k začatiu konania o uložení pokuty“, podal námietky k začatiu konania o uložení pokuty a zároveň informoval žalovaného, že podáva návrh na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia - Protokolu č. ITA-4-19-2.6/P-J1-17 zo dňa 04.04.2017. Z uvedeného dôvodu žalobca zároveň požiadal žalovaného o prerušenie konania o uložení pokuty, na čo žalovaný zareagoval zaslaním Žiadosti zo dňa 29.09.2017 o predloženie oznámenia o začatí konania o preskúmanie zákonnosti Protokolu č. ITA-4-19-2.6/P-J1-17, vedeného na Krajskom súde v Trnave.

23. Žalobca doručil žalovanému informáciu „Predloženie potvrdenia“ zo dňa 09.10.2017 o začatí konania vedeného pod sp. zn. 14S/70/2017 o preskúmaní zákonnosti Protokolu č. ITA-4-19-2.6/P-J1-17 na Krajskom súde v Trnave. Na základe uvedeného následne žalovaný vydal dňa 18.10.2017 Rozhodnutie Inšpektorátu práce Trnava o prerušení správneho konania voči žalobcovi, z dôvodu začatia súdneho konania o preskúmanie zákonnosti Protokolu č. ITA-4-19-2.6/P-J1-17, vedeného na Krajskom súde v Trnave.

5.

24. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

26. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

28. Podľa § 181 ods. 1 SSP, fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

29. Podľa § 181 ods. 4 SSP, zmeškanie lehoty podľa odsekov 1 až 3 nemožno odpustiť.

30. Podľa § 69 ods. 4 SSP, lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojim pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

31. Podľa § 69 ods. 5 SSP, ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň; to neplatí na lehotu určenú podľa hodín.

32. Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

33. Podľa § 13 ods. 2 zákona o inšpekcii práce, v prípade zistenia nedostatkov u kontrolovaného zamestnávateľa alebo kontrolovanej fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, je inšpektor práce povinný vypracovať protokol a ten prerokovať so zamestnávateľom alebo ním povereným zamestnancom, alebo s fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom. Inšpektor práce je povinný pri vypracúvaní protokolu prihliadať na vyjadrenia a doklady uplatnené alebo predložené kontrolovaným zamestnávateľom alebo kontrolovanou fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, počas výkonu inšpekcie práce do prerokovania protokolu.

34. Podľa § 14 ods. 1 zákona o inšpekcii práce, protokol obsahuje označenie príslušného inšpektorátu práce, meno a priezvisko inšpektora práce, ktorý vykonal inšpekciu práce, označenie kontrolovaného zamestnávateľa alebo kontrolovanej fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, miesto a čas vykonania inšpekcie práce, predmet inšpekcie práce, zistené porušenia predpisov a záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv, podpis a vyjadrenie zamestnávateľa alebo ním povereného zamestnanca, alebo fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, k zisteným porušeniam predpisov a záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv a k ďalším skutočnostiam uvedeným v protokole, stanovisko inšpektora práce k tomuto vyjadreniu, dátum vypracovania a dátum prerokovania protokolu, podpis inšpektora práce a odtlačok pečiatky. Protokol obsahuje aj vyjadrenie právnickej osoby alebo fyzickej osoby ku skutočnostiam uvedeným v protokole, ktoré sa jej týkajú, ak ide o vyšetovanie udalosti uvedenej v § 7 ods. 3 písm. b/. Ak bolo zistené porušenie zákazu nelegálnej práce alebo nelegálneho zamestnávania, protokol obsahuje aj čas, keď bolo porušenie zákazu nelegálnej práce alebo nelegálneho zamestnávania zistené, a ak boli preukázané, aj dohodnutú mzdu a dobu trvania nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania.

35. Podľa § 14 ods. 3 zákona o inšpekcii práce, inšpektor práce

a) po posúdení písomného vyjadrenia kontrolovaného zamestnávateľa alebo kontrolovanej fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, doručeného v lehote určenej inšpektorom práce, vyhotoví dodatok k protokolu, v ktorom uvedie toto vyjadrenie a svoje stanovisko k nemu; dodatok k protokolu je súčasťou protokolu,

b) aj bez návrhu opraví v protokole chyby v písaní, počítaní a iné zrejme nesprávnosti; o oprave upovedomí kontrolovaného zamestnávateľa alebo kontrolovanú fyzickú osobu, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom.

36. Podľa § 14 ods. 5 zákona o inšpekcii práce, jedno vyhotovenie protokolu inšpektorát práce doručí kontrolovanému zamestnávateľovi alebo kontrolovanej fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom. Jedno vyhotovenie protokolu z vyšetrenia príčiny vzniku pracovného úrazu, ktorým

bola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, choroby z povolania alebo ohrozenia chorobou z povolania, inšpektorát práce doručí aj zamestnancovi, ktorý utrpel tento pracovný úraz, u ktorého vznikla choroba z povolania alebo ktorý je ohrozený chorobou z povolania; ak zamestnanec v dôsledku pracovného úrazu zomrel, jedno vyhotovenie protokolu z vyšetrenia príčiny vzniku pracovného úrazu inšpektorát práce doručí blízkej osobe tohto zamestnanca, ak o to požiada.

6.

37. Podľa § 447 ods. 1 SSP, kasačný súd môže na návrh sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa uznesením priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok, ak by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

38. Podľa § 447 ods. 2 SSP, nastúpením odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia kasačného súdu podľa odseku 1 sa do právoplatného rozhodnutia kasačného súdu o kasačnej sťažnosti pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia krajského súdu a takéto rozhodnutie nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí alebo opatrení iných orgánov verejnej moci. Na rozhodovanie o odkladnom účinku sa primerane použijú ustanovenia § 186 až 189 okrem lehôt podľa § 187 ods. 1 a 3.

39. Podľa § 188 SSP, ak správny súd návrhu žalobcu nevyhovie, uznesením ho zamietne.

40. Inštitút odkladného účinku je koncipovaný ako dočasná procesná ochrana účastníka správneho konania pred okamžitým výkonom pre neho nepriaznivého rozhodnutia za predpokladu, že sú splnené zákonom stanovené podmienky. Odkladný účinok kasačnej sťažnosti možno priznať, v prípadoch ktoré nie sú uvedené v § 446 ods. 2 SSP, iba na návrh sťažovateľa, resp. opomenutého sťažovateľa. Podmienkami priznania odkladného účinku sú hrozba závažnej ujmy pre sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa a skutočnosť, že priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Z pojmu „závažná“ vyplýva, že hroziaca ujma nesmie byť nepatrná, ale musí mať závažný dopad pre sťažovateľa.

41. Po posúdení horeuvedených skutočností dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti nie je možné vyhovieť. Najvyšší súd Slovenskej republiky predmetný procesný návrh nepovažoval za dostatočne odôvodnený a preukázaný, nakoľko žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že by mu v prípade zamietnutia návrhu na priznanie odkladného účinku hrozila závažná ujma a ani túto hrozbu bližšie nešpecifikoval.

7.

42. Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Trnave po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a k nemu pripojeného administratívneho spisu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

43. Spornou skutočnosťou v prejednávanej veci bola otázka včasnosti podania správnej žaloby o preskúmanie zákonnosti Protokolu č. ITA-4-19-2.6/P-J1-17 zo dňa 04.04.2017.

44. Správny súdny poriadok upravuje základnú lehotu na podanie správnej žaloby v ustanovení § 181 ods. 1, a to v trvaní dvoch mesiacov, pričom udalosťou určujúcou začiatok plynutia uvedenej lehoty je oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému táto žaloba smeruje. Súdna prax vo vzťahu k povahe predmetnej lehoty ustálila, že sa jedná o lehotu procesnoprávnu, čo má za následok, že na jej zachovanie postačuje, pokiaľ je správna žaloba podaná na správnom súde alebo sa odovzdá na prepravu v posledný deň lehoty.

45. V prejednávanej veci mal Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané, že predmet prieskumu v

danom prípade predstavoval Protokol o výsledku inšpekcie práce, ako výstup inšpekcie práce. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že predmetný Protokol bol vypracovaný a zároveň prerokovaný so žalobcom dňa 04.04.2017.

46. Z dikcie ustanovenia § 14 ods. 5 zákona o inšpekcii práce vyplýva inšpektorátu práce povinnosť doručiť jedno vyhotovenie protokolu kontrolovanému zamestnávateľovi alebo kontrolovanej fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, pričom zákon nijakým spôsobom bližšie nešpecifikuje spôsob doručenia predmetného protokolu.

47. Zo spisového materiálu, ako aj z tvrdení účastníkov konania bolo zrejmé, že v prejednávanej veci žalovaný odovzdal Protokol žalobcovi osobne, priamo po prerokovaní jeho znenia, čo žalobca potvrdil podpisom obsiahnutým na samotnom znení Protokolu.

48. Žalobca sa k Protokolu, resp. všetkým zisteným skutočnostiam a nedostatkom, ktoré v ňom boli uvedené, vyjadril pri jeho prejednaní v zmysle, že z morálneho hľadiska nie je presvedčený o svojej vine, pričom neuviedol žiadne nové skutočnosti. Vzhľadom na fakt, že žalovaný zaujal stanovisko k vyjadreniu žalobcu priamo v záverečnej časti protokolu, ako aj s prihliadnutím na to, že žalobca k Protokolu následne nezaslal žiadne dodatočné písomné vyjadrenie, žalovaný v rámci svojho ďalšieho postupu nevyhotovoval k Protokolu žiadny dodatok, ale priamo pristúpil k zaslaniu Oznámenia o začatí konania o uložení pokuty zo dňa 13.09.2017.

49. Pokiaľ ide o určenie momentu oznámenia Protokolu, ktorý predstavuje kľúčový aspekt z hľadiska hodnotenia včasnosti podania správnej žaloby, resp. začiatku plynutia lehoty na jej podanie, Najvyšší súd Slovenskej republiky zastáva názor, že osobné prevzatie protokolu žalobcom priamo pri jeho prejednaní na inšpektoráte práce predstavuje zákonný spôsob jeho doručenia, pričom takto odovzdaný a prevzatý protokol je potrebné považovať za riadne doručený dňom jeho prevzatia. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti zároveň zdôraznil, že napadnutý Protokol obsahoval všetky zákonom stanovené náležitosti, pričom jeho prevzatie žalobcom bolo v danom prípade nespochybniteľne preukázané podpisom žalobcu uvedeným na Protokole.

50. K námietke žalobcu, že žalovaný mu nezaslal originál Protokolu č. ITA-4-19-2.6/P-J1-17 Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že žalovaný si svoju povinnosť doručiť žalobcovi protokol splnil jeho osobným odovzdaním dňa 04.04.2017.

51. V súvislosti s námietkou žalobcu týkajúcou sa absencie poučenia žalobcu o prípustnosti, resp. neprípustnosti riadneho opravného prostriedku proti Protokolu Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že vychádzajúc z ustanovenia § 14 ods. 1 zákona o inšpekcii práce, medzi obsahové náležitosti protokolu o výsledku inšpekcie zákon nezaraďuje poučenie o možnosti podať opravný prostriedok, a to aj s prihliadnutím na charakter a účel predmetného dokumentu, ktorý predstavuje iba podkladový materiál, na základe ktorého je správny orgán oprávnený následne iniciovať správne konanie.

52. Žalobca v kasačnej sťažnosti ďalej namietal, že žalovaný svojím postupom v konaní, predovšetkým tým, že akceptoval bez výhrad návrh žalobcu na preskúmanie zákonnosti Protokolu, vyjadril súhlas s dôvodmi na podanie žaloby. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v predmetnej otázke stotožnil so stanoviskom žalovaného, podľa ktorého podanie návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy je právom žalobcu, pričom žalovanému zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť upozorniť žalobcu na možné uplynutie lehoty na podanie správnej žaloby. Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň zdôraznil, že ani rozhodnutie žalovaného o prerušení správneho konania z dôvodu podania žaloby nemožno v žiadnom prípade označiť za súhlasný prejav žalovaného s nezákonnosťou Protokolu o výsledku inšpekcie, práve naopak, zo strany žalovaného išlo o zákonný postup v súlade s § 29 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

53. Najvyšší súd Slovenskej republiky k prejednávanej veci nad rozsah podanej kasačnej sťažnosti

dodáva, že s prihliadnutím na ustálenú rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky, Protokol o výsledku inšpekcie práce možno charakterizovať iba ako podkladové rozhodnutie, ktoré nie je spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv a právom chránených záujmov žalobcu a z uvedeného dôvodu nepredstavuje spôsobilý predmet súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva, pokiaľ neukladá kontrolovanému konkrétnu sankciu.

54. Na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení a právnych argumentov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že krajský súd správne právne posúdil predmetnú vec, keď konštatoval, že správna žaloba na preskúmanie zákonnosti Protokolu č. ITA-4-19-2.6/P-J1-17 zo dňa 04.04.2017, doručená Krajskému súdu v Trnave osobne dňa 09.10.2017, bola podaná až po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty, t. j. oneskorene. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol keďže v správnom súdnictve odpustenie zmeškanej lehoty nie je možné.

8.

55. O náhrade trov kasačného konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalobca v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania zo zákona prislúcha len výnimočne (§ 168 SSP), preto žalobcovi ani žalovanému právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.